

Cilt/Volume: 4

Sayı/Issue: 2

Aralık/December 2015

BÜEFAD

BARTIN ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ DERGİSİ

Uluslararası Hakemli Dergi

BARTIN UNIVERSITY
JOURNAL
OF FACULTY OF
EDUCATION

International Refereed Journal

ISSN 1308-7177

2015-4

2

BARTIN ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ DERGİSİ

BARTIN UNIVERSITY JOURNAL OF FACULTY OF EDUCATION

ISSN:1308-7177

ULUSLARARASI HAKEMLİ DERGİ / INTERNATIONAL REFEREED JOURNAL

Cilt/Volume: 4, Sayı/Issue: 2, Aralık/December 2015

Sahibi

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Adına
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ (Dekan)

Editör

Yrd. Doç. Dr. Sedat BALLYEMEZ

Alan Editörleri

Prof. Dr. Çetin SEMERCİ
Doç. Dr. Necati HIRÇA
Doç. Dr. Nuriye SEMERCİ
Yrd. Doç. Dr. Ayşe Derya IŞIK
Yrd. Doç. Dr. Ayla ÇETİN DİNDAR
Yrd. Doç. Dr. F. Gizem KARAOĞLAN YILMAZ
Yrd. Doç. Dr. Gülsün ŞAHAN
Yrd. Doç. Dr. Harun ER
Yrd. Doç. Dr. Neslihan USTA
Yrd. Doç. Dr. Sinem TARHAN
Yrd. Doç. Dr. Süleyman Erkam SULAK
Yrd. Doç. Dr. Süreyya GENÇ
Yrd. Doç. Dr. Yılmaz KARA

Yabancı Dil Sorumlusu

Yrd. Doç. Dr. Özge GÜN

Yayıma Hazırlık

Arş. Gör. Arzu ÇEVİK
Arş. Gör. Ömer KEMİKSİZ

Sekretarya

Arş. Gör. Hasan Basri KANSIZOĞLU

Teknik Sorumlular

Yrd. Doç. Dr. Ramazan YILMAZ
Arş. Gör. Barış ÇUKURBAŞI

İletişim

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi
74100 BARTIN – TÜRKİYE
e-posta: bufad@bartin.edu.tr
Tel: +90 378 223 54 59

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (BÜEFAD), yılda iki kez yayımlanan uluslararası hakemli bir dergidir. Yazıların sorumluluğu, yazarlarına aittir.

Owner

On Behalf of Bartın University Faculty of Education
Prof. Firdevs GUNES (Dean)

Editor

Asst. Prof. Sedat BALLYEMEZ

Field Editors

Prof. Cetin SEMERCI
Assoc. Prof. Necati HIRCA
Assoc. Prof. Nuriye SEMERCI
Asst. Prof. Ayse Derya ISIK
Asst. Prof. Ayla CETIN DINDAR
Asst. Prof. F. Gizem KARAOGLAN YILMAZ
Asst. Prof. Gulsun SAHAN
Asst. Prof. Harun ER
Asst. Prof. Neslihan USTA
Asst. Prof. Sinem TARHAN
Asst. Prof. Suleyman Erkam SULAK
Asst. Prof. Sureyya GENC
Asst. Prof. Yilmaz KARA

Foreign Language Specialist

Asst. Prof. Ozge GUN

Preparing for Publication

RA. Arzu CEVIK
RA. Omer KEMIKSIZ

Secretary

RA. Hasan Basri KANSIZOGLU

Technical Assistants

Asst. Prof. Ramazan YILMAZ
RA. Baris CUKURBAS

Contact

Bartın University Faculty of Education
74100 BARTIN – TURKEY
e-mail: bufad@bartin.edu.tr
Tel: +90 378 223 54 59

Bartın University Journal of Faculty of Education (BUJFED) is a international refereed journal that is published two times a year. The responsibility lies with the authors of papers.

Kapak: Arş. Gör. Barış ÇUKURBAŞI – Öğr. Gör. Hüseyin UYSAL

Dizin / İndeks

ULAKBİM Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı, EBSCOHOST, Index Copernicus, Proquest Education Journals Database, Modern Language Association, Citefactor, The Directory of Research Journal Indexing, Open Academic Journal Index, Ulrich's Periodicals Directory

YAYIN DANIŞMA KURULU / EDITORIAL ADVISORY BOARD

Prof. Dr. Hayati AKYOL	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Hüseyin ALKAN	Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Sebahattin ARIBAŞ	Adıyaman Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet ARIKAN	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Safure BULUT	Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Recai DOĞAN	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet GÜNŞEN	Trakya Üniversitesi
Prof. Dr. Bilgin Ünal İBRET	Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Ramazan KAPLAN	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs KARAHAN	Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Aziz KILINÇ	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet KIRKKILIÇ	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Murat ÖZBAY	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet SABAN	Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Çetin SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. M. Fatih TAŞAR	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Yavuz TAŞKESENİGİL	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Cemal TOSUN	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Selahattin TURAN	Osmangazi Üniversitesi
Prof. Dr. Mimar TÜRKKAHRAMAN	Akdeniz Üniversitesi
Prof. Dr. Selma YEL	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Bahri ATA	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Eyyup COŞKUN	Mustafa Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. Erol DURAN	Uşak Üniversitesi
Doç. Dr. Tolga GÜYER	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Emine KOLAÇ	Anadolu Üniversitesi
Doç. Dr. Nuriye SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Sabri SİDEKLİ	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Çavuş ŞAHİN	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Doç. Dr. Neşe TERTEMİZ	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Kubilay YAZICI	Niğde Üniversitesi

BU SAYININ HAKEMLERİ / REFEREES OF THIS ISSUE

Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. Çetin SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. İbrahim BİLGİN	Mustafa Kemal Üniversitesi
Prof. Dr. Nergüz BULUT SERİN	Lefke Avrupa Üniversitesi
Doç. Dr. Adnan KARADÜZ	Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Ali Osman ALAKUŞ	Dicle Üniversitesi
Doç. Dr. Ayşe OKVURAN	Ankara Üniversitesi
Doç. Dr. Başaran GENÇDOĞAN	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Berna CANTÜRK GÜNHAN	Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Cemal TOSUN	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Cihan ÖZDEMİR	Yunus Emre Enstitüsü
Doç. Dr. Çiğdem KILIÇ	Mersin Üniversitesi
Doç. Dr. Deniz Beste ÇEVİK KILIÇ	Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Duygu Piji KÜÇÜK	Marmara Üniversitesi
Doç. Dr. Erdal TATAR	Mustafa Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. Fatma ŞAŞMAZ ÖREN	Celal Bayar Üniversitesi
Doç. Dr. Fatime BALKAN KIYICI	Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Gizem SAYGILI	Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi
Doç. Dr. Gökhan DEMİRCİOĞLU	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Gülsen ÜNVER	Ege Üniversitesi
Doç. Dr. H. Elif DAĞLIOĞLU	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Hünkâr KORKMAZ	Hacettepe Üniversitesi
Doç. Dr. Kasım YILDIRIM	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Altan KURNAZ	Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Barış HORZUM	Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa BAŞARAN	Bozok Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa KURT	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Oğuzhan KILDAN	Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Ömer ADIGÜZEL	Ankara Üniversitesi
Doç. Dr. Salih Zeki GENÇ	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Doç. Dr. Sevgi KINGİR	Hacettepe Üniversitesi
Doç. Dr. Soner Mehmet ÖZDEMİR	Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem Kandil İNGEÇ	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Tazegül DEMİR ATALAY	Kafkas Üniversitesi
Doç. Dr. Tolga ERDOĞAN	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Tolga KABACA	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Türkay Nuri TOK	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Yavuz ERİŞEN	Yıldız Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Yusuf CERİT	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Doç. Dr. Yücel ÖKSÜZ	Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Doç. Dr. Zarife SEÇER	Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ahmet YIKMIŞ	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Aslıhan OSMANOĞLU	Trakya Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ayla ÇETİN DİNDAR	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Aynur PALA	Celal Bayar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ayşe Derya IŞIK	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ayşe ELİÜŞÜK	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Bekir Necati ALTIN	Niğde Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Emrullah YILMAZ	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Erol BARIN	Hacettepe Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Esen ERSOY	Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Esin ERGÜN	Karabük Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Cansel KADIOĞLU	Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Gülce COŞKUN ŞENTÜRK	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Gürcan UZAL	Namık Kemal Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Gürsoy MERİÇ	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. F. Gizem KARAOĞLAN YILMAZ	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hülya KUTU	Kilis 7 Aralık Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hüseyin EŞ	Sinop Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İlker CIRIK	Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İlknur GÜVEN	Marmara Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Kemal Zeki ZORBAZ	Mustafa Kemal Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Kemalettin PARLAK	İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. M. Hülya ÜNAL KARAGÜVEN	Marmara Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mehmet BİLGİN	Çukurova Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mustafa KALE	Gazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mustafa Onur CESUR	Maltepe Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Neslihan BAY	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Neslihan USTA	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nurhan ÖZTÜRK GEREN	Sinop Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Özge GÜN	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ramazan YILMAZ	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ramazan YİRCİ	Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sadet MALTEPE	Balıkesir Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Safiye ASLAN	Aksaray Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sedef CANBAZOĞLU BİLİCİ	Aksaray Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Seçil Eda KARTAL	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sefa DÜNDAR	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sema SOYDAN	Mevlana Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sema SULAK	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Serpil ÖZDEMİR	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sevan NART	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sibel SADİ YILMAZ	Kafkas Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sinem TARHAN	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Songül GİREN	Aksaray Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Süleyman GÖKSOY	Düzce Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şenay YAPICI	Amasya Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Tuncay Yavuz ÖZDEMİR	Fırat Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Yasemin KIYMAZ	Ahi Evran Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Yılmaz KARA	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Yılmaz TONBUL	Ege Üniversitesi
Öğr. Gör. Dr. Özge ELİÇİN	Uludağ Üniversitesi
Dr. Hayriye Tuğba ÖZTÜRK	Ankara Üniversitesi

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Firdevs GÜNEŞ		
Başlık ve Zihni Yönlendirme <i>Title and Guiding Mind</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000131232	290-305
Belgin BAL İNCEBACAK		
Müzedede Drama: Heykel ve İmgelem Kavramı <i>Drama at the Museum: The Concept of Sculpture and Imagination</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000222	306-318
Özgür EROĞLU		
Eğitim Fakültesi Mezunu Müzik Öğretmenlerinin Armoni Bilgi ve Becerilerine İlişkin Görüşleri <i>Faculty of Education Graduate Music Teachers' Opinions on their Harmony Knowledge and Skills</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000143436	319-330
Yeliz ÇELEN		
İlköğretim Öğretmenlerinin Matematiğe Yönelik Tutumlarının Öğretmen Özellikleri Açısından İncelenmesi <i>Review of Primary School Teachers' Attitude towards Mathematics in the Framework of their Teaching Features</i>	Doi: 10.14686/buefad.01263	331-343
Melike YAVUZ TOPALOĞLU - Fatime BALKAN KIYICI		
Fen Bilimleri Programlarının Karşılaştırılması: Türkiye ve Avustralya <i>Comparison of Science Curriculum: Turkey and Australia</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000266	344-363
Cafer ÇARKIT – Adnan KARADÜZ		
Ortaokul Yazarlık ve Yazma Becerileri Dersi Bağlamında Yazma Becerisi Öğretimi Üzerine Öğretmen Görüşleri <i>Teachers' Perceptions in Teaching Writing Skills in the Context of Middle School Authorship and Writing Skills Course</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000137223	364-381
Oğuz DİLMAÇ – Cihan İNANÇ		
Sınıf Öğretmenlerinin Görsel Sanatlar Dersine Yönelik Öz Yeterlik Düzeyleri <i>The Self-Sufficiency Levels of Classroom Teachers about Visual Arts Course</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000254	382-400
Ayşe Belgin AKSOY – Hurşide Kübra ÖZKAN		
Çocukların Bilişsel Tempoları İle Sosyal Problem Çözme Becerilerinin Bazı Demografik Özellikler Açısından İncelenmesi (Kırklareli İl Merkezi Örnekleme) <i>Examination of Children's Cognitive Tempo and Social Problem-Solving Skills Regarding Some Demographic Characteristics (A Sample Study of Kırklareli City Centre)</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000136006	401-417
Feyza GÜN – Hilal BÜYÜKGÖZE		
Araştırma Görevlilerinin Bireysel Gelişim İnişiyatifinde Özyeterliğin Rolü <i>The Role of Self-Efficacy on Personal Growth Initiative among Research Assistants</i>	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000139086	418-432

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Ali KIRKSEKİZ - Mehmet UYSAL – Onur İŞBULAN - Özcan Erkan AKGÜN		
Mübin KIYICI – Mehmet Barış HORZUM		
Okul Deneyimi ve Öğretmenlik Uygulaması Derslerine Eleştirel Bir Bakış: Problemler, Beklentiler ve Çözüm Önerileri <i>A Critical View to School Experience and Application of Teaching Courses: Problems, Expectations and Solution Suggestions</i>		433-451
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000250	
F. Ceyda ÇINARDAL - Levent ÇINARDAL – Binali ÇATAK		
Mesleki Müzik Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarındaki Öğrencilerin Eleştirel Düşünme Eğilimleri <i>Critical Thinking Tendency of Students at Higher Education Institutions Providing Professional Music Education</i>		452-465
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000240	
Güngör KESKİNKILIÇ YUMUŞAK		
Öğretmen Adaylarının Yansıtıcı Düşünme Eğilimleri Ve Mesleğe Yönelik Tutumları <i>Reflective Thinking Tendencies of Preservice Teachers and their Attitudes towards the Teaching Profession</i>		466-481
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000206	
Ensar AYDIN - Süleyman Erkam SULAK		
Sınıf Öğretmeni Adaylarının “Değer” Kavramına Yönelik Metafor Algıları <i>Metaphor Perception of Prospective Primary School Teachers for “Value” Concept</i>		482-500
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000148420	
Abdullah Çağrı BİBER – Ziya ARGÜN		
Matematik Öğretmen Adaylarının Tek ve İki Değişkenli Fonksiyonlarda Limit Konusunda Sahip Oldukları Kavram Bilgileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi <i>The Relations Between Concept Knowledge Related to the Limits Concepts in One and Two Variables Functions of Mathematics Teachers Candidates</i>		501-515
	Doi: 10.14686/buefad.26967	
Arzu ÖZYÜREK – Fatih AKÇA		
Zihinsel Yetersizliği Olan Çocukların Oyuncak Profillerinin İncelenmesi <i>An Examination of the Toy Profiles of the Children with Mental Deficiency</i>		516-529
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000142122	
Aysun DOĞUTAŞ		
Cultural Intelligence Level of Turkish Teacher Candidates in Globalized World <i>Küreselleşen Dünyada Türk Öğretmen Adaylarının Kültürel Zekâ Seviyeleri</i>		530-547
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000131990	
Ali SICAK – Mehmet BAŞÖREN		
Ortaöğretim Öğrencilerinin Akademik Motivasyonlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Bartın Örneği) <i>An Investigation of High School Students Academic Motivation in Related to Various Variables (Bartın Samples)</i>		548-560
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000239	
Songül GİREN – Emre DURAK		
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Oyuncak Kavramına İlişkin Metaforik Algıları <i>Early Childhood Education Teachers’ Metaphors about Toy Concept</i>		561-575
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000143590	
Erdal TATAR		
Bir Kimyasal Problem Çözme Tekniği: Stokiyometrik Haritalama <i>A Chemical Problem Solving Technique: Stoichiometric Mapping</i>		576-585
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000138529	

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Yavuz ERİŞEN - Fazilet YAVUZ BİRBEN - Hatun SEVGİ YALIN - Pinar OCAK	
Üstün Yetenekli Çocukları Fark Edebilme ve Destekleme Eğitiminin Öğretmenler Üzerindeki Etkisi <i>The Awareness and Support Training for Gifted Children: The Impact on Teachers</i>	586-602
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000137872	
Ahmet AKIN – Mehmet BAŞÖREN	
Algılanan Empatik Öz-Yeterlik ve Sosyal Öz-Yeterlik Ölçeğinin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirliği <i>The Validity and Reliability of Turkish Version of the Perceived Empathic and Social Self-Efficacy Scale</i>	603-610
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000235	
Ercan ATASOY – Neslihan UZUN – Berna AYGÜN	
Dinamik Matematik Yazılımları ile Desteklenmiş Öğrenme Ortamında Öğretmen Adaylarının Teknolojik Pedagojik Alan Bilgilerinin İncelenmesi <i>Investigating Pre-service Teachers' Technological Pedagogical Content knowledge in Learning Environment Supported by Dynamic Mathematics Software</i>	611-633
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000143622	
A. Oğuzhan KILDAN – Berat AHİ	
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Bilimsel Çalışmalara Yönelik Okuma Alışkanlıkları <i>Reading Habits of Scientific Studies For Pre-School Teachers</i>	634-650
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.1082000251	
Tuncay CANBULAT - Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ - Fatma ERDOĞAN – Ayşe YEŞİLOĞLU	
Sınıf Öğretmeni Adaylarında Empatik Eğilim Düzeyi ve Geleceğe Dönük Beklenti <i>The Level of Hopelessness and Empathic Tendency of a Group of Class Teacher Candidates</i>	651-665
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000145067	
Nail İLHAN - Yakup DOĞAN – Özge ÇİÇEK	
Fen Bilimleri Öğretmen Adaylarının “Özel Öğretim Yöntemleri” Dersindeki Yaşam Temelli Öğretim Uygulamaları <i>Preservice Science Teachers' Context Based Teaching Practices in “Special Teaching Methods” Course</i>	666-681
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000143534	
Rıza SALAR – Ümit TURGUT	
Implementing Differentiated Instruction on Pre-Service Physics Teachers: Agendas <i>Fizik Öğretmen Adaylarına Farklaştırılmış Öğretimin Uygulanması: Ajandalar</i>	682-695
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000136908	
Fadime KOÇ DAMGACI - Yeliz KAYA - Rafet GÜNAY	
David Fetterman’ın Değerlendirme Modeli: Yetkilendirme Değerlendirmesi <i>David Fetterman’s Evaluation Model: Empowerment Evaluation</i>	696-710
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000139306	
Sinem ATIŞ – Mustafa ARSLAN	
Yabancılara Türkçe Öğretiminde Dilsel Becerilerin Gelişimine Etkisi Bakımından Ders Materyallerinin Önem Derecelerinin Analitik Hiyerarşi Süreci (AHS) İle Belirlenmesi <i>Determining the Importance Level of Teaching Materials by Using Analytic Hierarchical Process (AHP) in Terms of Their Influence Over the Development of Language Skills in Teaching Turkish as a Foreign Language</i>	711-726
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000136908	
Gökmen ARSLAN	
Psikolojik İstismar Ölçeği (PiÖ) Geliştirme Çalışması: Ergenlerde Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi <i>Development Psychological Maltreatment Questionnaire (PMQ): Investigating Psychometric Properties in Adolescents</i>	727-738
Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000146983	

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Fatma SUSAR KIRMIZI – Ceren SAYGI		
Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlik Algıları <i>Elementary Teacher Candidates' Self-Efficacy Perceptions towards Using the Creative Drama Method</i>		739-750
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000144840	
Burçin GÖKKURT – Tuğba ÖRNEK - Fatih HAYAT – Yasin SOYLU		
Öğrencilerin Problem Çözme ve Problem Kurma Becerilerinin Değerlendirilmesi <i>Assessing Students' Problem-Solving and Problem-Posing Skills</i>		751-774
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000145637	
Soner DOĞAN – Celal Teyyar UĞURLU - Orhan KAYA		
Okul Yöneticilerinin Etik Liderlik Davranışlarının Öğretmenlerin Algı ve Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi <i>Evaluation of School Administrators' Ethical Leadership Behaviors According Teachers' Perceptions and Opinions</i>		775-789
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000145818	
Cemil KIRIM – Necati HIRÇA		
Lise Öğrencilerinin Kişisel Hijyen ve Temizlik Alışkanlıklarının Fen Okur-Yazarlığına Göre Değerlendirilmesi <i>The Evaluation of High School Students' Personal Hygiene Habits Based on Science Literacy</i>		790-802
	Doi: 10.14686/buefad.v4i2.5000138700	

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlik Algıları*

Fatma SUSAR KIRMIZI, Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, fsusar@pau.edu.tr

Ceren SAYGI, Yrd. Doç. Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, cerensaygi2005@yahoo.com

Öz: Sanatın, bilimin ve günlük hayatın işleyişini belirleyen etmenler zaman ilerledikçe hızla değişmektedir. Bu değişimler ve gelişmeler eğitim anlayışındaki değişiklikleri de beraberinde getirmektedir. Önceki yıllarda öğretmenin aktif olduğu yöntemler uygulanan eğitim dünyasında eski yöntemler artık yerini öğrencinin aktif olduğu anlayışlara bırakmıştır. Öğrenci merkezli eğitim yöntemlerinden bir tanesi de yaratıcı dramadır. Bu araştırmanın amacı Pamukkale ve Adnan Menderes Üniversitelerinde öğrenim gören sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama yöntemi kullanmaya ilişkin özyeterlik algılarını çeşitli değişkenlere göre değerlendirmektir. Araştırmada betimsel araştırma modellerinden tarama yöntemine başvurulmuştur. Araştırma Pamukkale Üniversitesi ve Adnan Menderes Üniversitelerinin Eğitim Fakültelerinde öğrenim görmekte olan toplam 380 sınıf öğretmeni adayı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verilerinin elde edilmesinde Can ve Cantürk Günhan (2009) tarafından geliştirilmiş olan "Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği" kullanılmıştır. Bu çalışmada öğrencilerin yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algıları belirlenmeye çalışılmıştır. Her iki üniversitenin sınıf öğretmenliği anabilim dallarında öğrenim gören öğretmen adaylarına uygulanan ölçek verilerinden elde edilen puanlar SPSS 18.00 istatistik programında değerlendirilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde yüzde, frekans, t-testi ve tek yönlü varyans analizinden yararlanılmıştır. Yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algıları açısından PAÜ ve ADÜ öğrencileri arasında anlamlı bir farklılık olduğu ancak "sınıf düzeyi, atölye eğitimi almış olma, öğretim elemanının yeterli bulma" değişkenlerinde anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı drama, özyeterlik algısı, sınıf öğretmeni adayları.

Elementary Teacher Candidates' Self-Efficacy Perceptions towards Using the Creative Drama Method

Abstract: The factors that determine the functioning of art, science and daily life change very fast as time elapses. Changes and improvements alter ideas and theories about education. Traditionally, the common methods anticipated that the teacher would be active during the lesson; however, the students are more active in the contemporary understanding of teaching. "Creative drama" is one such student-centered educational methods. The aim of this study was to examine the self-efficacy perceptions of elementary teacher candidates studying at Pamukkale and Adnan Menderes Universities towards using the creative drama method. Survey method, a descriptive research model, was employed in the study. The participants of the study were a total of 380 elementary teacher candidates studying at the Education Faculties of Pamukkale and Adnan Menderes Universities. Together the research data, the "Scale for Self-Efficacy Perceptions towards Using the Creative Drama Method", developed by Can and Gunhan (2009), was used. The focus of this study was on identifying the self-efficacy perceptions of the students towards using the creative drama method. The scores obtained through the scale administered to the teacher candidates studying in elementary teaching departments of both universities were analysed by using SPSS 18. In data analysis, percentages, frequencies, t-test and one-way analysis of variance were used. There was a significant difference between the students of Pamukkale and Adnan Menderes Universities in terms of their self-efficacy perceptions towards using the creative drama method, but no significant differences were revealed for the variable of "year of study, the state of having participated in a workshop, and finding the instructor competent or not".

Key Words: Creative drama, self-efficacy perception, elementary teacher candidates.

* Bu çalışma, 02-05 Nisan 2015 tarihlerinde Çağdaş Drama Derneği tarafından İzmir'de düzenlenen "25. Uluslararası Eğitimde Yaratıcı Drama Kongresi"nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

1.GİRİŞ

Sanatın, bilimin ve günlük hayatın işleyişini belirleyen etkenler zaman ilerledikçe hızla değişmektedir. Bu değişimler beraberinde insan yetiştirme sanatı olan eğitimi de etkilemektedir. Eğitimde hedefler belirlenirken “nasıl” sorusunun net bir şekilde tanımlanması gerekmektedir. Ülkemizde ve dünyada, bilginin en yüksek değer olduğu son yıllarda akademik bilgi ve becerilerin yanı sıra; iletişim becerileri güçlü, teknolojiyi takip eden, ekip çalışmasına yatkın, ürün çıkarmaya odaklı bireyler yetiştirmek eğitimin hedefleri arasında yer almaktadır. Eğitimdeki hedeflere sözü edilen özelliklerin de eklenmesiyle birlikte alanda, edilgin öğretim yöntemleri yerine öğrenci merkezli öğretim yöntemleri daha yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Yaratıcı drama da bu yöntemlerden birisidir.

Her ne kadar son yıllarda kullanıldığı düşünülse de dramanın eğitimde kullanımı oldukça eski bir geçmişe sahiptir. Yalnızca, geçmişteki kullanımı göz önüne alındığında bu günkü beklentiler farklıdır. Antik Yunan’da yaratıcı drama ve tiyatro hem eğitimde hem de düşüncelerin telkin edilmesinde etkin bir şekilde kullanılmıştır. Bu dönemde drama ile tiyatro, dans ve kutlamalardan dolayı altın çağını yaşamıştır. Milattan sonra Atina’da eğitimin müzik, edebiyat ve dans temelli olduğu görülmektedir. Fiziksel etkinliklerde müzik aletleri kadar ritim ve armoni de kullanılmıştır. Dini festivallerde iyi bir eğitim almış genç insanlardan oluşan korolar yer almış, dans etkin bir şekilde kullanılmıştır. Plato “Devlet” adlı eserinde bir öğrenme yolu olarak oyunu tavsiye etmiştir (McCaslin, 2006).

Eğitimde yaratıcı drama bilimsel çalışma disiplini olarak çok yeni bir alan olmasına karşın, çağdaş insanın gereksinimini karşılamada ve yaratıcı bireyi yetiştirmede etkili olabilecek bir alandır. Eğitimde yaratıcı drama, yöntem (araç) ve disiplin (amaç) niteliği ile sistemde etkin olarak yer almamakla birlikte kendisine aynı zamanda bir sanat, estetik eğitimi ve eğitimde etkili ve aktif bir yöntem olarak yer bulmaya çalışmaktadır (Adıgüzel, 2015). Eğitimde öğrencilere bilgiyi nasıl ezberleyecekleri değil, ona nasıl ulaşacakları öğretilmektedir. Böylece öğrenci bilgiyi keşfetmede başarılı olacaktır. Son yıllarda yaratıcı dramada öğrencinin bilgiye ulaşmasında etkili yöntemlerden birisi olarak görülmektedir (Kaf, 2000). Eğitimde dramanın bir yöntem olarak kullanılması çağdaş insanın toplumsal ilişkilerini düzenlemesine, kendisini tanımaya, üretmesine ve varlığını sergilemesine olanak sağlamaktadır. Yaratıcı drama aracılığıyla olaylar ve durumlarla bunların arasındaki bağlantılar kolayca öğrenilebilir (Kara ve Çam, 2007). Yaratıcı dramanın eğitim sürecinde kullanılması etkili ve kalıcı öğrenmenin gerçekleşmesine önemli ölçüde katkı sağlayabilir.

Eğitimde yaratıcı drama; doğaçlama, rol oynama vb. tiyatro ya da drama tekniklerinden yararlanılarak bir grup çalışması içinde bireylerin, bir yaşantıyı, bir olayı, bir fikri, kimi zaman bir soyut kavramı ya da bir davranışı, eski bilişsel örüntülerinin yeniden gözden geçirildiği “oyunsu” süreçlerde anlamlandırılması, canlandırılmasıdır (San, 2002). Adıgüzel’e göre (2015: 45) “Yaratıcı drama; bir grubu oluşturan üyelerin yaşam deneyimlerinden yola çıkarak, bir amacın, düşüncenin, doğaçlama, rol oynama (rol alma) vb. tekniklerden yararlanarak canlandırılmasıdır. Bu canlandırma süreçleri deneyimli bir lider/öğretmen eşliğinde yürütülürken kendiliğindenliğe (spontaniteye), şimdi ve burada ilkesine, -miş gibi yapmaya dayalıdır ve yaratıcı drama, oyunun genel özelliklerinden doğrudan yararlanır.” Yaratıcı dramada amaç, eğlenme ve oynamanın dışında bireyin etkin yaşantılar geçirerek kalıcı öğrenmeler sağlamasıdır. Öğrenci pasif alıcı olmaktan çıkıp süreçte aktif olarak yer alır. Yaratıcı drama çalışmaları tüm derslere olduğu kadar sanat eğitimine de katkı sağlamaktadır. Müziği, dansı, oyunu ve bilgiyi birleştirir. Diğer taraftan bireyin kişisel gelişimini desteklemek için de kullanılan yaratıcı drama, deneyimler ve yaratıcılığın bir araya geldiği uygulamalar içerir.

Yaratıcı drama yöntemi öğrencilerin öğrenme motivasyonlarını artırırken sanata olan ilgilerinin, iletişim becerilerinin ve kendi benliğini ortaya koymada güven kazanmanın yolunu açar. Böylece sosyal ilişkilerini gerektiği gibi düzenleyebilen, başkaları ile işbirliğine yatkın, yaratıcı bireyler yetiştirilebilir (Farris ve Parke, 1993; Burton, Horowitz ve Abeles, 1999). Drama, çocukların spontane oyunlarından yola çıkan, katılımcıların sanatsal duyarlılığını ve hayal gücünü geliştiren bir öğrenme aracıdır. Birey dramayla kendisini, başka insanları tanır ve dünyaya ilişkin farkındalığını artırır. Drama önceden yazılı bir metin olmadan katılımcıların kendi yaratıcı buluşları, özgün düşünceleri, anıları ve bilgilerine dayalı oluşturdukları eylem durumları ve doğaçlamalar şeklinde ifade edilmektedir. Başka bir deyişle drama, katılımcıların uyarıcı bir materyale vücutlarını ya da seslerini kullanarak cevap vermeleridir (MEB, 2013).

Yaratıcı drama çalışmalarında ortaya çıkan dramatik ortam, bireyin kendi potansiyelini fark etmesine, kendini ifade etmesine, yaratıcılığını geliştirmesine, kendini başkalarının yerine koyarak düşünebilmesine önemli bir katkı sağlamasının yanı sıra, içsel bir mutluluk da vermektedir (Kara ve Çam, 2007). Özellikle ilköğretim dönemi çocukları için yaratıcı dramanın birçok açıdan etkili olduğu bilinmektedir. İlköğretimde yaratıcı drama; yaparak-yaşayarak öğrenmeyi sağlarken, ders konularının kolaylaşmasına, soyut kavramların somutlaştırılmasına, etkin ve anlamlı bir öğrenme ortamının oluşmasına, sosyal olayları analiz etmeye, olayları farklı açılardan değerlendirmeye yardımcı olur (Hatipoğlu, 2006; Çam, Özkan ve Avıncı, 2009). Yaratıcı drama, küçük çocukların oyunlarında görülen katılımcının sanatsal duyarlılığını, kendisi, başkaları ve dünya hakkındaki bilincini artıran ve her çocuğun hayal gücünü geliştiren bir öğrenme aracıdır. Yaratıcı drama bir grup etkinliğidir. Öğrenme sürecine çocuğun etkin şekilde katılabilmesi için, duyularını, düş gücünü, imgeleme yetisini devreye sokar (Yazar, Çelik ve Kök, 2011).

Öğretmenlerin, dramanın öğrencileri üzerindeki dramatik etkilerini, yararlarını, yaratıcılığı ortaya çıkarıcı yönünü görmesi gerekmektedir. Drama öğrencilerin enerjisini harekete geçirirken olaylar karşısında meydan okumalarını da sağlar. Bir eğitim yöntemi olarak drama, sosyal ve akademik kazanımlara ulaşmada oldukça etkilidir. Bu nedenle öğretmen adaylarına verilecek olan drama eğitimi ve bunun okullarda etkin bir şekilde kullanılması öğrencilerin anlamlı öğrenme yaşantıları geçirmesini sağlayacaktır (AES, 2015). Son yıllarda eğitimin rolü, kendisinden beklenen aydınlanmayı gerçekleştirirken, yeni bir sosyal sistem üretmektir. Bu noktada hizmet öncesi öğretmen eğitimi büyük bir önem taşımaktadır. Yaratıcı drama eğitimi sürecinde edinilen deneyimler öğretmen adaylarına eleştirel bir bakış açısı kazandırırken sosyal kontrol mekanizmalarının gelişmesini de sağlamaktadır (Britzman, 1986). Drama eğitimi alan öğretmen karşılaştığı problemler için daha etkili çözümler üretebilir. Öğretmenin sınıfında yaratıcı drama uygulamalarına yer vermesi eğitimin geleneksel yapıdan uzaklaşmasını ve daha profesyonel bir meslek anlayışı kazanmasını sağlar. Sınıf içi öğrenmeler pasif olmaktan çıkar ve aktif bir hal alır (Cawthon ve Dawson, 2009). Yaratıcı dramanın içinde taşıdığı nitelikler çağdaş toplumları şekillendirecek olan öğretmen adaylarının eğitiminde etkili olmada önemli bir role sahiptir.

Bir öğretmenin görevi sınıfta yalnızca ortalama bir öğretim yapmak değildir. Öğrencilerinin kişisel becerilerini müzik ve sanat eğitimi ile desteklerken öz güvenlerini de geliştirmelidir. Verdiği drama eğitimi sayesinde onların kültürel, sosyal ve politik amaçlar üretmesini sağlamalıdır. Öğrencilerinin iletişim becerilerini geliştirmeleri konusunda onlara yardım etmelidir (Zeiger ve Media, 2015). Yaratıcı drama, öğrenme öğretme sürecinin etkin hale getirilmesinde öğretmene oldukça fazla olanaklar sunmaktadır. Öğretmen adaylarının yaratıcı drama uygulamalarını hazırlama ve uygulamaya ilişkin olarak özyeterlik becerilerinin desteklenmesi oldukça önemlidir. Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini uygulamaya ilişkin olarak özyeterliklerinin yüksek olması onların lisans eğitimi sırasında bol miktarda pratik

yapma olanaklarına bağlıdır (Önder, 2003). Bu nedenle gerek okulöncesi gerekse ilkokul öğretmenlerin yaratıcı drama uygulamalarını hazırlama, planlama, uygulama ve değerlendirme konusunda yetkin olması sınıf içi öğrenme yaşantılarının zenginleşmesini sağlayabilir. Ancak öğretmenlerin yaratıcı drama yöntemini kullanmada gerekli olan öz yeterliliğe sahip olması noktasında, hizmet öncesinde alınacak olan drama eğitiminin niteliği belirleyici bir unsurdur. Öğretmen adaylarının dolayısıyla da öğretmenlerin söz konusu yöntemi kullanmaya yönelik öz yeterlik becerilerinin geliştirilmesi ile eğitim sürecinde yaratıcı dramadan beklenen yararlar elde edilebilir.

Nitelikli bir drama sürecinin oluşturulması, bu sürecin atölyede ya da sınıfta yaşatılması ve hedeflenen kazanım maddelerine ulaşılabilmesi için süreci yürüten kişinin de hem alanıyla ilgili hem de dramayla ilgili gerekli donanımları kazanmış olması gerekmektedir. Hoffmann (1995) drama öğretmenin yetkinlik alanlarını şu şekilde sıralamıştır; (a) özneye ya da bireye ilişkin yetkinlik, (b) sanatsal yetkinlik, (c) kuramsal yetkinlik, (d) ulaştırabilme yetkinliği ve (e) teknik el becerisine değin ve örgütleme yetkinliği şeklindedir (Akt., Karadağ, Korkmaz, Çalışkan ve Yüksel, 2008). Drama sürecinde kazanım cümlesinin oluşturulmasından değerlendirme sürecine kadar sürecin sağlıklı ve doyumlu bir şekilde ilerleyebilmesi için bu süreci yöneten öğretmenin mesleki özgüven duygusunu yani özyeterlik duygusunu kazanmış olması gerekmektedir.

Geleneksel tanımıyla öğretmenin özyeterliği öğrencinin performansını etkileme yeteneğidir (Berman ve Mclaughlin, 1977, akt. Garvis ve Pendergast, 2011). Özyeterlik inancı, kişinin karşılaşma olasılığı olan durumlarda mücadele edebilmek ve çözüm üretebilmek için gereken davranışları ne kadar iyi yapabileceklerine ilişkin kişisel yargılarıdır (Blake ve Lesser, 2006). Bandura'ya (1995, akt., Durdukoca, 2010: 70) göre özyeterlik "bireyin belli bir performansı göstermek amacıyla gerekli olan nitelikleri organize edip, uygulama kapasitesine olan inancıdır." Özyeterlik inancı; bir başarı durumundan öte; başarıya ve sonuca giderken duyguları bu yöne doğru yapıcı bir şekilde entegre etme süreci ve inancıdır. Bandura (1994) özyeterlik inancı yüksek olan kişilerin; hedeflerine ulaşmada kararlı olduklarını, hata ya da yenilgilerden sonra öz yeterlik duygularını hızlı bir şekilde onarabildiklerini belirtmiştir (Akt., Akkoyunlu, Orhan ve Umay; 2005: 1). Bandura (1997:5) özyeterlik inancının; bireyin yaşantısı boyunca önemli bir yere sahip olan; bilişsel süreçleri, motivasyonel süreçleri, duygusal süreçleri ve seçim yapma süreçleri gibi temel psikolojik süreçleri de etkilediğini belirtmiştir (Akt: Akbaş ve Çelikkaleli, 2006: 99). Özyeterlik ölçme araçlarında; içerik olarak kişilerin fiziksel ya da psikolojik özelliklerine göre değil performans başarılarına odaklanırlar. Özyeterlik, kişilerin fiziksel ya da psikolojik özelliklerine göre değil bir görevi yerine getirirken sergiledikleri performansa göre değerlendirilir (Zimmermann, 2000: 83). Özyeterlik kavramı eğitim ve öğretmen yaşamı için oldukça önemli bir kavramdır. Çünkü özyeterlik algıları yüksek olan bireyler; bir işe başladıklarında, iş esnasında herhangi bir zorlukla karşılaştıklarında gerekli mücadeleyi yapan ve motivasyonları yüksek olan bireylerdir. Tüm bu sayılan özellikler yaşam boyu öğrenmeyi gerektiren öğretmenlik mesleği için oldukça önemli özelliklerdir. Çünkü öğretmenlik mesleği yaşam boyu öğrenmeyi gerektiren bir alandır.

Kişinin belli bir davranışı gerçekleştirme kapasitesine olan inancı olarak adlandırılan özyeterlik kavramı sosyal psikoloji de önemli bir kavramdır. Özyeterlik algısının, nasıl davranılacağı ile ilgili kararları devam ettirme konusundaki sebatı ve davranışı sergileyen kişinin duygusal tepkilerini ve davranışın sonucunda elde ettiği başarıları etkilediği ortaya konulmuştur (Bandura ve diğ., 1977, akt. Compeau ve Higgins, 1995). İnsanların motivasyonları ve kişisel başarıları özyeterliklerinden etkilenir. Buna bağlı olarak bir kişi karşılaştığı her hangi bir durumda başarmak için kapasitesine inandığında, hedeflerinden vazgeçmez, sıkıntılara ve

tersliklere meydan okumaya devam eder (Flores, 2015). Tüm bunlara bağlı olarak özyeterlik algısının sağlıklı bir şekilde oluşması öğretmen adayları açısından oldukça önemlidir.

Bilginin ve akademik yaşamın çocukla ilk bulunduğu yer ilkokullardır. İlkokul dönemi çocuğun okulla tanıştığı, öğrenmeye dair ilk deneyimlerini yaşadığı yer olarak eğitimin en önemli basamaklarından birini oluşturur. Diğer taraftan öğretmenler de eğitim fakültelerinde aldıkları eğitimden yola çıkarak öğrenme öğretme sürecini şekillendirmektedir. Öğretmen adaylarının eğitim fakültelerinde aldığı eğitim büyük ölçüde öğrencileriyle gerçekleştirecekleri uygulamaların niteliğini belirlemektedir. Öğretmen adayı mesleğe başlamadan önce çağdaş yöntem teknikler ve bunların uygulamaları konusunda iyi bir eğitim sürecinden geçmiş ise öğrencilerine de farklı ve zengin bir öğrenme-öğretme ortamı sunabilir. Son yıllarda yaratıcı drama dersi bütün eğitim fakültelerinde zorunlu olarak öğrencilere verilmektedir. Öğretmen adaylarının öğrenci merkezli, çağdaş öğretim yöntemlerinden olan yaratıcı drama ve uygulamalarında kendilerini ne kadar yetkin gördüğü araştırmaya değer bir konu olarak değerlendirilmiştir. Bu araştırmanın amacı 3. ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algısını farklı değişkenler açısından değerlendirmektir. Çalışma kapsamında şu alt problemler belirlenmiştir.

Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algıları;

a) öğrenim gördükleri üniversite,

b) sınıf düzeyi,

c) daha önce yaratıcı drama ile ilgili atölye eğitimine katılmış olup olmama,

d) yaratıcı drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

2. YÖNTEM

Bu araştırmada, 3. ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algıları farklı değişkenlere göre değerlendirildiğinden nicel araştırma desenlerinden "tarama (survey) araştırması" tercih edilmiştir (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2012; Ekiz, 2009).

2.1. Çalışma Grubu

Çalışma, 2014-2015 eğitim öğretim yılının güz döneminde, Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesinden 216 ve Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesinden 164 olmak üzere toplam 380 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerden 211'i kız, 169'u ise erkektir. Araştırma Sınıf Öğretmenliği Eğitimi ABD'de öğrenim gören öğrencilerle gerçekleştirilmiştir. Yazımda kolaylık sağlanması açısından, iki kurumun ifade edilmesinde Adnan Menderes Üniversitesi için ADÜ, Pamukkale Üniversitesi için de PAÜ kısaltmaları tercih edilmiştir.

2.2. Veri Toplama Aracı

Bu araştırmada verilerin elde edilmesinde Can ve Cantürk Günhan (2009) tarafından geliştirilmiş olan "Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlilik Ölçeği" ve kişisel bilgiler formu kullanılmıştır.

2.2. 1. Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlilik Algısı Ölçeği

"Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlilik Algısı Ölçeği" Can ve Cantürk Günhan (2009) tarafından öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlilik algılarını ölçmeye yönelik olarak geliştirilmiştir. Verilerin faktör analizine uygun olup

olmadığını belirlemek için öncelikle KaiserMeyer-Olkin (KMO) testi yapılmıştır. Ölçeğin KMO değeri 0,92 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin Barlett anlamlılık değeri 0,00 olarak bulunmuştur. Elde edilen verilere uygulanan faktör analizinde boyut sayısını belirlemek için screeplot grafiği kullanılmıştır. Çizgi grafiğinde, grafik eğrisinin birinci faktörden sonra hızlı bir düşüş gösterdiği görülmüştür. Bu nedenle ölçek tek faktörlü olarak değerlendirilmiştir. Toplamda 47 maddeden oluşan ölçekte 36 olumlu, 11 olumsuz madde bulunmaktadır. Ölçek 5’li Likert tipinde hazırlanmış olup “hiç katılmam, az katılıyorum, orta derecede katılıyorum, çok katılıyorum, tam katılıyorum” derecelendirmeleri tercih edilmiştir. Birinci faktör toplam varyansın %36 sını oluşturmuştur. Ölçeğin ön uygulamasında ortaya çıkan Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,96’dır. Bu araştırmadan elde edilen veriler için ise belirlenen Cronbach Alpha değeri 0,88’dir.

2.2. 2. Kişisel Bilgi Formu

Kişisel bilgiler formu, öğretmen adaylarının cinsiyetlerini, sınıfını, daha önce yaratıcı drama eğitimi alıp almadıklarını vb. belirleyebilmek için araştırmacılar tarafından oluşturulmuştur.

2.3. Verilerin Toplanması ve Çözülmesi

Öncelikle araştırmanın gerçekleştirildiği PAÜ ve ADÜ yönetiminden ölçeğin uygulanması için gerekli izin alınmıştır. “Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeğinin” uygulanması araştırmacılar tarafından, gönüllülük esasına göre öğretmen adayları ile gerçekleştirilmiştir. Likert tipi ölçekten elde edilen veriler SPSS 18. paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma, t-testi ve ANOVA’dan yararlanılmıştır.

3. BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın alt problemine uygun bir şekilde öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının farklı değişkenler açısından değerlendirilmesine yer verilmiştir. Problemi yanıtlamak için tablolar oluşturulmuş ve bu tablolar yorumlanmıştır.

Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının öğrenim gördüğü üniversite değişkenine göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için t-testi analizi yapılmıştır. Yapılan analizlere ilişkin sonuçlar Tablo1’de yer almaktadır.

Tablo 1. Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının “üniversite” değişkenine göre karşılaştırması (t-testi)

Gruplar	n	$\bar{x}$	Ss	Sd	t	p
PAÜ	164	167,66	18,19	378	-2,56	0,011
ADÜ	216	172,42	17,77			P<0,05 Fark anlamlı

Tablo 1’de üniversite değişkenine göre yapılan karşılaştırmanın bulguları sunulmaktadır. Yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algıları açısından PAÜ ve ADÜ öğrencileri arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir [$t_{(378)} = -2,56, p < 0,05$]. Bulgularda farklılığın ADÜ öğrencileri lehine olduğu görülmektedir. Bu farklılığın nedeni ADÜ’de öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretim elemanı ile kurmuş olduğu iletişimin boyutu olabileceği gibi, öğretim elemanının dersinde ortaya koyduğu performans, öğrencilere göstermiş olduğu yakınlık ve kolaylıklar da olabilir. Diğer taraftan Aydın konum itibarıyla Türkiye’nin büyük kentlerinden birisi olan İzmir’e oldukça yakındır. İzmir’in sunmuş olduğu kültürel ve sanatsal etkinliklerden civardaki iller de kolaylıkla yararlanabilmektedir. İzmir’de düzenlenen drama atölyesi çalışmalarına Aydın’da öğrenim gören öğrencilerin katılma olasılığı

oldukça fazladır. ADÜ’de öğrenim gören öğretmen adaylarının özyeterlik algılarının farklılığının nedenlerinden birisi de bu olabilir.

Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının, öğrenim gördükleri sınıf düzeyine göre farklılık gösterip göstermediği araştırılmıştır. Verilerin çözümlenmesi sonucunda elde edilen bulgular Tablo 2’de sunulmaktadır.

Tablo 2. Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının “sınıf düzeyi” değişkenine göre karşılaştırması (t-testi)

Gruplar	n	$\bar{x}$	Ss	Sd	t	p
3. Sınıf	186	171,79	171,79	378	1,51	0,13
4. sınıf	194	169,00	169,00			P>0,05 Fark anlamsız

Tablo 2 incelendiğinde araştırmaya katılan 3. ve 4. sınıf öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algıları arasında anlamlı bir farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir [$t_{(378)} = 1,512$, $p > 0,05$]. 3. Sınıf öğretmen adayları ortalama puanları (171,79) ve 4. sınıf öğretmen adayları ortalama puanlarının (169,00) birbirine oldukça yakın olduğu ortaya çıkmıştır. Her iki grupta yer alan öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemine yönelik özyeterlik algıları birbirine benzer düzeydedir. Bu veriler ışığında öğrencilerin Yaratıcı Drama Dersi aldıktan bir yıl sonra da kendilerine ilişkin özyeterlik algılarının değişmediği sonucuna ulaşılabilir.

Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının “daha önce yaratıcı drama ile ilgili atölye eğitimine katılmış olma” değişkenine göre anlamlı bir farklılık oluşturup oluşturmadığını değerlendirmek için yapılan t-testi çözümlenmesi bulguları Tablo 3’te verilmektedir.

Tablo 3. Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının “daha önce yaratıcı drama ile ilgili atölye eğitimine katılmış olma” değişkenine göre karşılaştırması (t-testi)

Gruplar	n	$\bar{x}$	Ss	Sd	t	p
Katıldım	245	170,61	18,379	377	,281	,779
Katılmadım	134	170,06	17,479			P>0,05 Fark anlamsız

Tablo 3’e göre “daha önce yaratıcı drama ile ilgili atölye eğitimine katılmış olma” değişkeni açısından katıldığını ($\bar{x} = 170,61$) ve katılmadığını ($\bar{x} = 170,06$) belirten öğrencilerin ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir [$t_{(377)} = ,779$, $p > 0,05$]. Elde edilen bulgular ışığında araştırmaya katılan öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının birbirine benzer özellikte olduğu ifade edilebilir. Daha önce yaratıcı drama atölyelerine katılım gösteren öğretmen adaylarının almış olduğu eğitim onların özyeterlik algıları üzerinde etkili olmamıştır.

Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının “yaratıcı drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” değişkeni ile yaratıcı drama yöntemini kullanma özyeterlik algıları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığı tek faktörlü varyans çözümlenmesi ile test edilmiştir. Yapılan çözümlenmeye ilişkin bulgular Tablo 4’te sunulmaktadır.

Tablo 4. “Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” değişkenine göre betimsel puanlar

Seçenekler	n	$\bar{x}$	S
Evet	187	171,99	17,91
Kısmen	146	168,39	18,02
Hayır	47	170,02	18,39
Toplam	380	170,36	18,04

Tablo 4 incelendiğinde, “Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” değişkeni açısından öğretmen adaylarının özyeterlik algıları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir $F(2, 377)=1,64, p>0,01$. Başka bir deyişle, öğretmen adaylarının algıları “Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” durumlarına göre anlamlı bir şekilde değişmemektedir. Yapılan ANOVA çözümlemesine ilişkin sonuçlar Tablo 5’te sunulmaktadır.

Tablo 5. “Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” değişkenine göre ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplararası	1067,48	2	533,74	1,64	,195
Gruplarıçi	122394,93	377	324,65		
Toplam	123462,42	379			

Kişisel bilgilerde öğretmen adaylarına “drama dersi aldığınız öğretim elemanını yeterli buluyor musunuz?” sorusu yöneltilmiş ve “Evet, Kısmen, Hayır” seçenekleri sunulmuştur. Tablo 5 incelendiğinde “Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” ile öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanma özyeterlik algıları arasında anlamlı bir farklılığın bulunmadığı görülmektedir. Yaratıcı Drama dersini veren öğretim elmanı üç seçenekte değerlendiren gruplar arasında herhangi bir farklılık bulunmamaktadır.

4. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik olarak özyeterlik algıları açısından üniversite değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir [$t_{(378)} = -2,56, p<0,05$]. Elde edilen verilere göre her iki gurubun konuya ilişkin görüşleri ADÜ’de öğrenim gören öğretmen adayları lehine farklılaşmaktadır. ADÜ’de yaratıcı drama dersinde görev alan öğretim elmanın öğrencilere olan yaklaşımı farklılaşmanın ortaya çıkmasında etkili olmuş olabilir. Bununla birlikte Aydın’ın İzmir gibi kültür-sanat ve eğitim olanaklarının zengin olduğu bir kente yakın olması farklılaşmanın nedeni olabilir. Öğretmen adaylarının, ulaşım olanaklarının kolaylığından da yararlanarak İzmir’de gerçekleştirilen yaratıcı drama çalışmalarına katılım sağlamış olması olası bir durumdur.

Öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algıları arasında sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır [$t_{(378)} = 1,512, p>0,05$]. 3. ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan öğrencilerin algıları birbirine benzerdir. Araştırmada 3.ve 4. sınıf öğrencilerinin yaratıcı drama özyeterlik algılarının benzerlik göstermesi, son sınıf öğrencilerin üniversitenin son iki yılında yoğun bir şekilde hissettikleri KPSS kaygısı yaşamalarından ileri gelebilir. Çünkü KPSS’ye hazırlık sürecinde eğitim fakültesinde öğrenim görmekte olan birçok öğrenci okulu ve okuldaki çalışmalarını ikinci plana atmakta ve tüm gücüyle sınava hazırlanmaktadır. Elde edilen bu sonuç Almaz, İşeri ve Ünal’ın (2014) yaptığı çalışmayla benzerlik göstermektedir. Söz konusu çalışmada da fen bilgisi ve Türkçe öğretmenliği adayları arasında yaratıcı drama yöntemini kullanmada sınıf değişkeninde anlamlı farklılık görülmediği tespit edilmiştir.

“Daha önce yaratıcı drama ile ilgili atölye eğitimine katılmış olup olmama” değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir [$t_{(377)} = ,779, p>0,05$]. Yaratıcı dramaya ilişkin atölye eğitimine katılan ve katılmayan öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik özyeterlik algılarının bir birine benzer olduğu belirlenmiştir. Atölye eğitimi almış öğretmen adaylarının katılmış olduğu drama çalışmalarının niteliği ya da kendilerinin bu çalışmalarda göstermiş olduğu performans farklılık çıkmamasında etkili bir durum olabilir. Alan yazında bu konuda yapılan çalışmalarda farklı sonuçlar elde

edilmiştir. Çetingöz (2012) okul öncesi eğitimi alanında eğitim gören 190 öğretmen adayının yaratıcı drama kullanmaya yönelik olarak öz yeterlik algılarını farklı değişkenlere göre değerlendirmeyi amaçlamıştır. Yaratıcı drama alanında atölye eğitimi almış öğretmen adaylarının almayanlara göre özyeterlik puanları daha anlamlı çıkmıştır. Altıntaş ve Kaya (2012) fen bilgisi öğretmen adaylarının (n=190) fen ve teknoloji dersinde yaratıcı drama kullanmaya ilişkin özyeterlik algılarını tespit etmeye çalışmıştır. Yapılan araştırmada drama alanında ek çalışma almış öğrenciler lehine anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir.

“Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” değişkeni açısından öğretmen adaylarının özyeterlik algıları arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir $F(2, 377)=1,64, p>0,01$. Öğretmen adaylarının algıları “Yaratıcı Drama dersini yürüten öğretim elemanını yeterli bulup bulmama” durumuna göre anlamlı bir değişiklik göstermemektedir. Araştırmanın bu sonucu; yaratıcı dramayla-öğretmen; atölyeyle-sınıf tanımlamalarının ve yaşantılarının arasındaki ince çizginin tam keşfedilmemiş olmasından kaynaklanabilir. İlköğretimin ilk aşamalarından itibaren; edilgin öğrenci, etkin öğretmen anlayışıyla yetişmiş olan öğrenciler “lider-atölye-etkinlik” üçgenine kendilerini tam olarak dâhil edememiş ya da uygulamaları içselleştirilememiş olabilir. Bununla birlikte kontrol edilemeyen değişkenler olan; diğer derslerin öğrenciler üzerinde ki yoğunluğu, 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin KPSS sürecini yaşıyor olmaları gibi nedenler de yaratıcı dramanın değerlendirilmesinde beklenmedik etkiler yapabilir.

Araştırmadan elde edilen sonuçlar ışığında şu öneriler geliştirilmiştir. Yaratıcı Drama dersi kapsamında öğretmen adaylarının öz yeterliliğine ilişkin gereksinimler belirlenerek programlar bu doğrultuda düzenlenmelidir. Öğretmen adayları, zorunlu dersler arasında yer alan yaratıcı drama dersi dışında var olan atölye çalışmalarına katılım konusunda bilinçlendirilmelidir. Yaratıcı drama dersini veren öğretim elemanları zaman zaman drama atölyelerine katılarak kendilerini yenilemeli ve öğretmen adaylarının bu alandaki gereksinimlerini önemsemelidir. Eğitim Fakültelerinde yaratıcı drama öğretmeni yetiştirmeye ve bu alandaki açığı kapatmaya yönelik bir bölüm bulunmamaktadır. Bu konuda gelecekte ortaya çıkması olası sorunların önüne geçmek için bir an önce girişimler başlatılmalı hem öğretmen hem de öğretim elemanı yetiştirmek için gereken yapılmalıdır.

KAYNAKLAR

- Adıgüzel, Ö. (2015). *Eğitimde Yaratıcı Drama*. Ankara: Pegem Akademi.
- AES (2015). *Learn About Becoming a Drama Teacher*. <http://www.alleducationschools.com/drama-teacher/> Son erişim tarihi: 16. 11. 2015.
- Akbaş, A. ve Çelikkaleli, Ö. (2006). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Fen Öğretimi Öz-Yeterlik İnançlarının Cinsiyet, Öğrenim Türü ve Üniversitelerine Göre İncelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 2(1), 98-110.
- Akkoyunlu, B., Orhan, F. ve Umay, A. (2005). Bilgisayar Öğretmenleri İçin “Bilgisayar Öğretmenliği Öz-Yeterlik Ölçeği” Geliştirme Çalışması. *Hacettepe Eğitim Fakültesi Dergisi* (H.U. Journal of Education). 29, 1-8.
- Almaz, G., İşeri, K. ve Ünal, E. (2014) Öğretmen Adaylarının Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlik Algılarının İncelenmesi. *International Journal of Languages' Education and Teaching*. December,48-65.
- Altıntaş, E. ve Kaya, H. (2012). Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Drama Yöntemiyle Fen Ve Teknoloji Dersinin İşlenmesine Yönelik Öz-Yeterlik ve Tutumları. *Erciyes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*. 28(4), 287-295.

- Blake S. ve Lesser L. (2006). Exploring the Relationship Between Academic Self Efficacy and Middle School Student's Performance on a High Stakes Mathematics Test. *Teacher Education in Service/Professional Development*. 2, 655-656.
- Britzman, D. (1986). Cultural Myths in the Making of a Teacher: Biography and Social Structure in Teacher Education. *Harvard Educational Review*. 56(4), 442-457.
- Burton, Horowitz ve Abeles, (1999). *Learning in and Through the Arts: Curriculum Implications*.<http://artsedge.kennedy-center.org/champions/pdfs/Learning.pdf> Son erişim tarihi: 17. 11. 2015.
- Büyükoztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2012). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri (13. Baskı)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Cawthon, S. ve Dawson, K. (2009). Drama for Schools: Impact of a Drama-Based Professional Development Program on Teacher Self-Efficacy and Authentic Instruction. *Youth Theatre Journal*, 23(2), 144-161.
- Compeau, D. R. ve Higgins, C. A. (1995). Computer Self-Efficacy: Development of a Measure and Initial Test. *MIS Quarterly*. 19(2), 189-211.
- Can, B. ve Cantürk Günhan, B. (2009).Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlik Ölçeği. *E-Journal of New World Sciences Academy (NEWWSA)*. 4(1), 34-43.
- Çam, F., Özkan, E. ve Avinç, İ. (2009). Fen ve Teknoloji Dersinde Drama Yönteminin Akademik Başarı ve Derse Karşı İlgi Açısından Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi: Köy ve Merkez Okulları Örneği. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 29(2), 459-483.
- Çetingöz, D. (2012). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Yaratıcı Drama Yöntemini Kullanmaya Yönelik Özyeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education)*. 42, 131-142.
- Durdukoca, Ş. F. (2010). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Özyeterlik Algılarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Dergisi*. 10(1), 69-77.
- Ekiz, D. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Farris, J. P. ve Parke J. (1993). To be or not to be: What Students Think about drama, *The Clearing House*. 66(4), 231-34.
- Flores, I. M. (2015). Developing preservice teachers' self-efficacy through field-based science teaching practice with elementary students. *Research in Higher Education Journal*. 27, 1-19.
- Garvis, S. ve Pendergast, D. (2011).An investigation of early childhood teacher self-efficacy beliefs in the teaching of arts education. *International Journal of Education & The Arts*. 12(9), 1-15.
- Hatipoğlu, Y.Y. (2006). *İlköğretim 5. Sınıf Matematik Dersi Konularının Öğretiminde Drama Yönteminin Öğrenci Başarısına Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kaf, Ö. (2000). Hayat Bilgisi Dersinde Bazı Sosyal Becerilerin Kazandırılmasında Yaratıcı Drama Yönteminin Etkisi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 6 (6), 173-184.
- Kara, Y. ve Çam, F. (2007). Yaratıcı Drama Yönteminin Bazı Sosyal Becerilerin Kazandırılmasına Etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 32, 145-155.

- Karadağ, E., Korkmaz, T., Çalışkan, N. ve Yüksel, S. (2008). Drama Lideri Olarak Öğretmen ve Eğitimsel Drama Uygulama Yeterliği Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Analizleri, *GÜ Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 28 (2), 169-196.
- McCaslin, N. (2006). *Creative Drama in The Classroom And Beyond*. 8/E. New York: New York University.
- MEB. (2013). *Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Drama Çalışmaları*. Ankara: MEB Yayınları.
- Önder, A. (2003). *Okul Öncesi Çocukları İçin Yaratıcı Drama Uygulamaları*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Rowland, G. E. (2002). Every Child Needs Self-Esteem: Creative Drama Builds Self-Confidence Through Self-Expression.<http://phdtree.org/pdf/23537390-every-child-needs/> Son erişim tarihi: 20. 11. 2015
- San, İ. (2002). *Eğitimde Yaratıcı Drama, Yaratıcı Drama, 1985–1995, Yazılar, (1. cilt)*. Ankara: Naturel Yayıncılık.
- Üstündağ, T. (1998). Yaratıcı Drama Eğitim Programının Öğeleri. *Eğitim ve Bilim-Education and Science*. 22 (107), 28 -35.
- Yazar, A., Çelik, M. ve Kök, M. (2011). *Yaratıcı Drama Etkinliklerinin Çocuğun Gelişim Alanlarına Etkisi*. <http://www.minikokul.com> Son erişim tarihi: 17. 07. 2015.
- Zeiger, S. ve Media, D. (2015). *Qualifications for a Drama Teacher*. <http://work.chron.com> Son erişim tarihi: 16. 11. 2015.
- Zimmermann, B. J. (2000). Self-Efficacy: An Essential Motive to Learn. *Contemporary Educational Psychology*. 25, 82–91.

SUMMARY

The dramatic environment that emerges in creative drama practices not only enable individuals to realise their potential, express themselves, develop their creativity, and think from other individuals' perspective, but also give them an inner happiness. The aim of this study was to examine the self-efficacy perceptions of elementary teacher candidates studying their third and fourth years towards using the creative drama method in terms of different variables. In line with this aim, the research questions of the study are as follows: Do the elementary teacher candidates' self-efficacy perceptions towards using the creative drama method significantly differ based on the variables of (a) university, (b) year of study, (c) state of having participated in a workshop on creative drama before or not, and (d) state of finding the instructor of the course competent or not?

Because this study examined the self-efficacy perceptions of elementary teacher candidates studying their third and fourth years towards using the creative drama method in terms of different variables, "survey method", a quantitative research design, was preferred. The study was conducted with a total of 380 teacher candidates, 216 from the Education Faculty of Adnan Menderes University and 164 from the Education Faculty of Pamukkale University, in the 2014-2014 academic year.

In the study, the "Scale for Self-Efficacy Perceptions Towards Using the Creative Drama Method", developed by Can and Cantürk Gunhan (2009), and a personal information form were used to gather the data. The KMO value of the scale was found to be 0,92. The Barlett significance value was 0,00. In the line graph, the graph curve showed a sudden decrease after the first factor. Therefore, the scale was considered as a single factor. In the scale consisted of a total 47 items, there were 36 positive and 11 negative items. The Cronbach's Alpha reliability coefficient of the scale was 0,96. The Cronbach's Alpha value calculated for the data obtained in this study was 0,88. The data gathered from the Likert type scale was analysed in SPSS 18 package program. In data analysis, arithmetic mean, standard deviation, t-test and ANOVA were employed.

A significant difference was found between the students of Pamukkale and Adnan Menderes Universities in terms of their self-efficacy perceptions towards using the creative drama method [$t_{(378)} = -2,56, p < 0,05$], and this difference was in favour of the students of Adnan Menderes University. It was found that there was no significant difference between the third and fourth year elementary teacher candidates' self-efficacy perceptions towards using the creative drama method, [$t_{(378)} = 1,512, p > 0,05$]. The mean scores of third year elementary teacher candidates (171,79) and fourth year elementary teacher candidates (169,00) were found to be close to each other. Based on the variable of "the state of having participated in a creative drama workshop before", there was no significant difference between the teacher candidates who reported to have participated ($\bar{x} = 170,61$) and those who reported not to have participated ($\bar{x} = 170,06$) in such a workshop, [$t_{(377)} = 0,779, p > 0,05$]. Regarding the variable of "the state of finding the instructor of the creative drama course competent or not", no significant difference was revealed between the self-efficacy perceptions of the teacher candidates, $F(2, 377) = 1,64, p > 0,01$. In examining the self-efficacy perceptions towards using the creative drama method based on different variable, the following results were obtained in general. According to the university variable, it was found that there was a significant difference between the students of Pamukkale and Adnan Menderes Universities, but no significant differences were revealed for the variables of "year of study, the state of having participated in a workshop, and finding the instructor competent or not". One of the reasons why the self-efficacy levels of the teacher candidates studying at Adnan Menderes University can be that most of its selective courses are practice-oriented and one of these courses is on creative drama. Furthermore, Aydın, where Adnan Menderes university is located, being close to a city like İzmir that is rich in terms of culture-art and educational opportunities, and teacher candidates in that city finding more opportunities for participating in activities related to education can be another reason for the difference. Some of the suggestions that be offered based on the findings of the study are as follows: Instructors teaching the creative drama course should be able to establish an effective communication with their students. The motivation of students who have received creative drama training before should be used. A department should be founded in education faculties to train creative drama teachers and fill the gap in this respect.